

45

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

**СТАНОВИЩЕ
ОТ
ПРЕЗИДЕНТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО № 9 ОТ 1999 Г.**

**УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА
КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,**

С определение на Конституционния съд от 8 юли 1999 г. съм конституиран като страна по конституционно дело № 9 от 1999 г. относно искане на група народни представители за установяване на противоконституционност на Указ № 274 от 28 юли 1998 г. на Президента на Република България.

С оглед дадената ми възможност представям на вниманието Ви следното становище:

Смятам, че искането на групата народни представители за установяване на противоконституционност на Указ № 274 от 28 юли 1998 г. е неоснователно и необосновано.

1. Указ № 274 от 28 юли 1998 г. е издаден на основание разпоредбата на чл. 98, т. 6 от Конституцията, съгласно която Президентът на републиката назначава и освобождава от длъжност ръководителите на дипломатическите представителства и постоянните

представители на Република България при международни организации по предложение на Министерския съвет.

С Указ № 274 от 28 юли 1998 г. от длъжността извънреден и пълномощен посланик на Република България в Република Полша е освободен Александър Драганов Димитров и на същата длъжност е назначен Александър Йорданов Александров. Указът е издаден въз основа на предложение на Министерския съвет - Решение № 222 на Министерския съвет от 6 май 1998 г. за освобождаване и назначаване на ръководители на дипломатически представителства на Република България, с което е спазена конституционната процедура по чл. 98, т. 6.

2. Указ № 274 от 28 юли 1998 г. е от категорията укази на Президента, насочени в сферата на изпълнителната власт. Тези укази подлежат на приподписване от министър-председателя или съответния министър съгласно изискването на чл. 102, ал. 2 от Конституцията.

В мотивите към Решение № 13 от 1996 г. Конституционния съд е приел, че "това е израз на идеята, че в редица случаи двата конкретни носители на изпълнителната власт /президент и правителство/ трябва да действат в синхрон. Това е конституционно изискване."

Указ № 274 от 28 юли 1998 г. е приподписан от министър-председателя, с което е спазено и конституционното изискване на чл. 102, ал. 2. С приподписването му е поето задължение за привеждането на указа в действие и изпълнение.

3. Що се отнася до твърдението в искането на групата народни представители, че мандатът на Александър Димитров бил предсрочно прекратен, следва да се отбележи, че не само в Конституцията, но и в действащото българско законодателство, мандат за изпълнение на длъжност ръководител на дипломатическо представителство на Република България, не е установен. Случаите, в които изпълнението на определена длъжност се обвързва с мандат, са изрично посочени от конституционния законодател - напр. чл. 147, ал. 2 относно мандата на конституционните съдии; чл. 129, ал. 2 относно мандата на

председателя на Върховния административен съд, председателя на Върховния касационен съд и главния прокурор и т. н.

Ето защо с освобождаването от длъжност на Александър Димитров не е нарушено никакво конституционно изискване за мандатност на длъжността. А преценката относно професионалните и лични качества на лицето, което се назначава или освобождава като ръководител на дипломатическо представителство, принадлежи на органа, в чиято конституционна компетентност е назначаването или освобождаването. Тази оценка не подлежи на конституционен контрол. В този смисъл Конституционният съд е имал възможност да се произнесе в мотивите си към Решение № 11 от 1994 г.

Освобождаването на Александър Димитров от длъжността извънреден и пълномощен посланик на Република България в Република Полша и назначаването на същата длъжност на Александър Йорданов е извършено и в пълно съответствие с разпоредбата на чл. 4 от Виенската конвенция за дипломатическите отношения /ратифицирана, влязла в сила за България и обнародвана ДВ, бр. 28 от 1968 г./, съгласно която изпращащата страна трябва да се убеди, че приемащата държава е дала агреман за онова лице, което тя възнамерява да акредитира като шеф на представителството в тази държава. Указ № 274 от 28 юли 1998 г. е издаден въз основа на писмо - уведомление на Министерството на външните работи от 9 юли 1998 г., че полското правителство е дало съгласие за назначаването на Александър Йорданов за извънреден и пълномощен посланик на Република България в Полша.

Уважаеми госпожи и господа конституционни съдии,

Убеден съм, че основанията за уважаване на едно искане за установяване на противоконституционност на указ на Президента, издаден на основание чл. 98, т. 6, могат да се съдържат единствено в неизпълнение на конституционно определените изисквания за неговото издаване - предложение на Министерския съвет съгласно чл. 98, т. 6 и приподписване от министър-председателя съгласно чл. 102, ал. 2. Всички останали твърдения в искането на групата народни

представители са неотнoсими към конституционoсoбразността на указа. Така например в искането на народните представители се твърди, че с Указ № 274 от 28 юли 1998 г. са нарушени права на личността, установени в чл. 41, ал. 2, чл. 45 и чл. 48 от Конституцията. Освен че са несъотнoсими към казуса, твърденията са и неоснователни, защото:

а/ не е нарушено правото на достъп до информация от държавен орган по чл. 41, ал. 2 от Конституцията, тъй като този достъп е осигурен по начин, позволяващ в най - висока степен общодостъпност на информацията, а именно обнародването на указа в официалното печатно издание на Република България "Държавен вестник" - Указ № 274 от 28 юли 1998 г. е обнародван ДВ, бр. 89 от 3 август 1998 г.;

б/ не е нарушено и установеното в чл. 45 от Конституцията право на гражданите на жалби, предложения и петиции до държавните органи, тъй като това право е напълно неотнoсимо към указ за освобождаване от длъжност на ръководител на дипломатическо представителство;

в/ не е нарушено и правото на труд на гражданите, установено в чл. 48 от Конституцията. Правото на труд се гарантира от Конституцията, като се осигурява равенство на гражданите чрез премахване на всякаква дискриминация в областта на труда и професиите, основана на признаците, посочени в чл. 6, ал. 2 от Конституцията. Безусловно правото на труд не е "право" да се изпълнява единствено ръководна длъжност, нито да се служи на отечеството единствено извън неговите граници.

Уважаеми госпожи и господа конституционни съдии,

Предвид гореизложеното смятам, че искането на групата народни представители за установяване на противоконституционност на Указ № 274 от 28 юли 1998 г. е неоснователно и необосновано и следва да бъде отхвърлено.

ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКАТА:

ПЕТЪР СТОЯНОВ